

bevlogen over het ijs

Op 9 november 2000 ondernamen de Nederlanders Marc Cornelissen en Wilco van Rooijen een expeditie naar de Zuidpool. Marc en Wilco wilden geheel op eigen kracht en zonder tussentijdse bevoorradings van de basis Patriot Hills naar de Zuidpool en terug, een tocht van maar liefst 2300 kilometer. Niet eerder is een expeditie in deze opzet geslaagd. In tegenstelling tot de vroegere poolreizigers Amundsen en Scott, maakten Marc en Wilco geen gebruik van depots die door derden verzorgd worden. Al hun benodigdheden namen zij zelf mee in sledes die bij vertrek zo'n 175 kilogram wogen. Met het slagen van de expeditie, zijn ze de eerste Nederlanders die zowel de Noordpool als de Zuidpool op eigen kracht hebben bereikt. Wereldwijd kunnen slechts zo'n 15 mensen deze claim maken. Voor een deel van de expeditie is gebruik gemaakt van NPW5 vliegtuigen om de grote afstanden op Antarctica te overbruggen. Wij waren in de gelegenheid een uniek interview met Marc en Wilco te houden, waarin wij ze aan de tand konden voelen over vliegen op een ijsblok.

Wat bezielt jullie om de Pool over te steken?

Nieuwsgierigheid. Het is een proces dat langzaam groeit, zijn ook al op de Noordpool geweest en de Zuidpool lijkt dan een logische stap. De uitdaging om ergens te zijn waar eigenlijk nooit iemand komt en waar je wordt teruggeworpen op jezelf. Super intens. Het met problemen om kunnen gaan. We zijn niet verzot op de kou. Het gaat om de uitdaging, zo'n expeditie zou ook leuk zijn in de woestijn.

Hoe kom je op Antarctica?

Er bestaat dus niet een of ander reisbureau waar je een reisje kan boeken. Er is een vliegtuigmaatschappij die vliegt op Antarctica en als je aan een heel aantal

voorwaarden voldoet en een hoop geld mee geeft dan kunnen ze je daar afzetten. Vanaf het moment dat je daar bent moet je selfsupporting zijn. Of met andere woorden, vanaf het moment dat je het vliegtuig uitstapt zoek je het zelf maar uit.

Wat is Antarctica anders dan de Noordpool?

Een wereld van verschil. De Noordpool is een bevroren stuk zee met grote ijsplateaus die alsmaar op drift zijn. Het

oppervlakte bestaat voor een groot deel uit grote brokken ijs. Antarctica is een continent waarop een hele dikke laag ijs ligt, gemiddeld 2 km dik, waarvan het oppervlak redelijk vlak is. Omdat de

twee polen zo anders zijn kan je dan ook de expedities die wij hebben ondernomen niet met elkaar vergelijken. Daarom was ook deze expeditie weer een uitdaging, het was niet domweg een kopie van wat we al eens gedaan hadden. Op Antarctica kan je prachtig vliegen. Op de Noordpool is dat onmogelijk. Op de Noordpool kan het landschap per uur veranderen waardoor je heel actief bezig moet blijven. Op Antarctica komt het voor dat je voor een dag de route en richting bepaalt en dan ga je lopen en de hele dag verandert er niets.

Welke route hebben jullie gevolgd?

Vanaf de basis(landingsbaan) naar de Zuidpool en weer terug, 1150 km heen en 1150 km terug. Een voor de hand liggende route die nog nooit eerder is gedaan omdat de andere expedities niet meer de energie konden opbrengen om weer terug te gaan. Op de heenweg konden we bijna geen gebruik maken van de vliegtuigen omdat we tegenwind hadden. We waren dus genooddacht om het hele stuk te lopen met een slee van 170 kg achter je aan. De hele heenweg heb ik me lopen focussen op de terugweg want dan konden we de vliegtuigen gaan gebruiken. Het vliegen moest het feestje van de expeditie worden. We hebben ons met de voorbereidingen heel erg geconcentreerd op de vliegtuigen, want zonder deze vliegtuigen zou je zo'n expeditie nooit kunnen ondernemen. De terugweg ging dan ook als een speer; ongeveer 3x zo snel als de heenweg.

Hoe kwamen jullie op het idee om vliegtuigen te gebruiken?

Er is een Belgische expeditie geweest die ook al vliegtuigen hebben gebruikt. Een van